
Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Styczeń
2002 •
Pierwsza
sobota

Temat nabożeństwa

Poświęcenie w dziele ewangelizacji

Ewangelizacja jest pierwszoplanowym zadaniem w misji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. Jezus pragnie, by wszyscy wyznawcy z poświęceniem uczestniczyli w działaniach ewangelizacyjnych Jego Kościoła.

Myśl dnia

„Ostatnie słowa Chrystusa do Jego uczniów brzmiały: »Oto Ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata«. »Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody«. Idźcie po krańce zamieszkanego świata i wiedźcie, że gdziekolwiek się udajecie, moja obecność będzie wam towarzyszyć. (...) Nam także dane jest to zlecenie. Mamy obowiązek pełnić służbę posłańców Chrystusa — nauczać, pouczać i przekonywać ludzi, kierować ich uwagę ku słowu żywota” (*Evangélist*, s. 15).

Wstęp do zbierania darów

„Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej”. Jezus powiedział, że jest to pierwsze przykazanie.

Kościół Syna Bożego, Jezusa Chrystusa to jedno z miejsc, gdzie miłość do Boga jest wyrażana, rozniecana, nauczana, poznawana i przekazywana.

A jednym ze sposobów wyrażania naszej miłości do Boga jest oddawanie dziesięcin i składanie darów, co z radością czynimy. Nasze dary są wyrazem wiary, potwierdzają naszą miłość i służą rozwijaniu społeczności Chrystusowej.

Przynieśmy Panu dary, które są wyrazem naszej miłości do Niego.

Tekst biblijny i pieśni

Mar. 16,5

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci

Miłości nie można zgasić

Pomoce: Latarka kieszonkowa.

Nauka: Miłości nie można zgasić.

Plan: 1. Miłość jest cudowna.

2. Miłości Bożej nie można zgasić.
3. Powinniśmy miłować Boga i bliźnich taką właśnie miłością.

MIŁOŚĆ jest czymś wspaniałym. Wszyscy jej potrzebujemy. Cudownie jest nie tylko otrzymywać miłość, ale także miłość dawać. Jednak jedna z cech miłości wyróżnia się wśród innych. Jeśli miłość jest prawdziwa, nie można jej zgasić. Każdego z nas Bóg miłuje taką prawdziwą miłością, a możemy ją ujrzeć w Jego Synu, Jezusie Chrystusie.

Czy ktoś z was może mi powiedzieć, co trzymam w ręce? (Podnieś do góry niezapaloną latarkę). Tak, to jest latarka. Mam zamiar ją zapalić. Ta latarka to jak miłość Boża do nas i do wszystkich ludzi. (Zapal latarkę. Przypomnij im, że miłość trwa, nie kończy się i nie można jej zgasić).

Czy to nie cudowne, że Bóg miłuje nas w taki sposób, iż Jego miłości nie można zgasić? On pragnie, byśmy również w ten sposób miłowali zarówno Jego, jak i naszych bliźnich. Miłość jest największą siłą we wszechświecie. Nikt i nic jej nie pokona.

Plan kazania

Niebezpieczeństwo utraty poczucia odpowiedzialności za ratowanie bliźnich

A. NASZE ZADANIE

1. Bóg posyła wszystkich chrześcijan.
 - a) Wkrótce po zmartwychwstaniu Jezus wskazał swoim uczniom przedmiot swojego największego zainteresowania (Mar. 16,15).
 - b) Jezus powołał apostołów w tym celu, by stali się rybakami ludzi (Mat. 4,19).
 - c) Rybacy ludzi muszą na pierwszym miejscu w swym życiu postawić realizację Bożego planu (Łuk. 5,10-11).

B. WARTOŚĆ CZŁOWIEKA

1. Mamy docenić wielką wartość każdego człowieka.
 - a) Salomon mówi, że sprawiedliwy jest ten, kto ratuje bliźnich (Przyp. 11,30).

- b) Anioł Gabriel porównał tych, którzy pozyskują bliźnich dla Zbawiciela, do gwiazd świecących jasno na niebie (Dan. 12,3).
2. *Jezus pokazał, że każdy człowiek ma dla Niego ogromną wartość.* „Zbawiciel przeszedł przez mękę Golgoty, aby każdy człowiek mógł być zbawiony w Jego królestwie. Nie porzuci nigdy żadnego z tych, za których umarł. Dopóki Jego naśladowcy nie zdecydują się odejść od Niego, On ich będzie mocno trzymał” (*Życie Jezusa*, s. 346).

C. PRAWDZIWI DUCH MISYJNY

Przyjrzyj się uważnie wymienionym zjawiskom:

1. Pierwszy impuls odrodzonego serca.
2. Dowód prawdziwego nawrócenia.
3. Oznaka utraty pierwszej miłości.
4. Uważne zbadanie serca.
5. Ratowanie bliźnich jako nasze najważniejsze zadanie.

D. BIBLIJNE PRZYKŁADY EWANGELIZACYJNEGO ZAPAŁU

1. *Paweł* był gotów ponieść ofiarę, by ratować swój lud (Rzym. 9,3; I Kor. 9,19-22).
2. *Mojżesz* ryzykował wszystko dla ratowania ludu izraelskiego (II Mojż. 32,32).
3. *Abraham* miłował tych, którzy wkrótce mieli zginąć. „Abraham nie prosił tylko raz, ale ponawiał swą prośbę wiele razy. W miarę, jak jego prośby były wysłuchiwane, nabierał odwagi i prosił nadal, aż otrzymał zapewnienie, że miasto zostanie oszczędzone nawet wtedy, jeśli się w nim znajdzie dziesięciu sprawiedliwych” (*Patriarchowie i prorocy*, s. 102).
 - a) Miłość do ginących ludzi natchnęła Abrahama do modlitwy: „Duch Abrahama był duchem Chrystusa” (*tamże*, s. 103).
4. *Co czynimy w końcu czasu próby?* (Judy 23). „W każdej godzinie ktoś przekracza miarę miłosierdzia. A gdzie są głosy ostrzeżenia i zachęty błagające grzeszników, by uciekli przed swym strasznym losem? Gdzie są ręce wyciągnięte, aby ich wyrwać śmierci? Gdzie są ci, którzy z pokorą i wytrwałą wiarą błagają Boga za bliźnimi?” (*Patriarchowie i prorocy*, s. 102-103).

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Styczeń
2002 •
Druga
sobota

Temat nabożeństwa *Nasz Ojciec*

Bóg jest naszym Ojcem. Słowo „Ojciec” jest używane w całej Biblii do zilustrowania tego rodzaju więzi, jaką Bóg pragnie mieć z nami.

Myśl dnia

„Jezus zwrócił uwagę swoich słuchaczy na Pana wszechświata, którego nazwał imieniem »Ojciec nasz«, aby dać przez to do zrozumienia, jak serdecznie myśli o nich Bóg. Uczył, że Bóg troszczy się o każdą zgubioną duszę i »jak się lituje ojciec nad dziećmi, tak się lituje Pan nad tymi, którzy się Go boją« (Ps. 103,13). Taki opis Boga dany jest światu tylko w Biblii” (*Nauki z Góry Błogosławienia*, s. 72).

Wstęp do zbierania darów

Chrześcijanie w Macedonii byli biedni. Uzasadnione więc byłoby, gdyby Paweł powiedział: „Nie stać was, by dzielić się z innymi”. Jednak zamiast tego tak oto pisał o tamtejszych zborach: „Mimo licznych utrapień, które wystawiały ich na próbę, niezwykła radość i skrajne ubóstwo ich przerodziły się w nadzwyczajne bogactwo ich ofiarności; gdyż w miarę możliwości — mogą to zaświadczyć — owszem, ponad możliwość, samorzutnie, usilnym naleganiem dopraszając się od nas tej łaski, by mogli uczestniczyć w dziele miłosierdzia dla świętych” (II Kor. 8,2-4). Co za przykład do naśladowania!

Ofiarność czyni każdy dar darem miłości. Oby Pan pomógł nam dzisiaj przynosić Mu dary naszej miłości.

Tekst biblijny i pieśni

Jan 20,17-18

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci

Dobra część znajduje się w środku

Pomoce: Duża torba orzeszków ziemnych w łupinach.

Nauka: Miłość wypływa z wnętrza.

- Plan:**
1. Musisz rozłupać łupinę, by wydobyć orzech.
 2. Musisz otworzyć swoje serce, by miłować bliźnich.
 3. Dobra część jest w środku.

Czy ktoś z was potrafi odgadnąć, co mam w tej torbie? (Pozwól dzieciom zgadywać). Pozwólcie, że wam pomogę. To jest coś do jedzenia. Rośnie na małych krzaczkach, a część jadalna jest wewnątrz. (Po kilku kolejnych próbach odgadnięcia pokaż dzieciom orzeszek w łupince).

Teraz wiecie, że chodzi o orzeszki ziemne. Nie zjem tego orzeszka teraz, bo łupinka nie smakowałaby mi. Muszę najpierw skruszyć łupinkę (rozerwij łupinkę) i teraz mam dwa piękne orzeszki do zjedzenia. (Zacznij jeść orzeszki). Są dobre. Widzicie, że dobra część, którą można zjeść, znajduje się wewnątrz łupinki. Podobnie jest z nami. Dobra część jest wewnątrz nas (wskaż na serce) i wszelka miłość ma swój początek wewnątrz nas. Dlatego Jezus powiedział, że powinniśmy miłować całym sercem. Mam nadzieję, że zachowacie w waszych sercach miłość, która codziennie będzie się objawiać na zewnątrz.

Rozdam wam teraz orzeszki, byście zabrali je ze sobą i zjedli po zakończeniu nabożeństwa. Mam nadzieję, że zawsze, gdy będziecie jedli orzeszki, będziecie pamiętać, że dobra część jest w środku i że stamtąd powinniśmy wydobywać to, co dobre w nas — miłość — w domu, w szkole i w świecie.

Plan kazania *Ojciec mój i Ojciec wasz*

A. BÓG JEST PRAWDZIWY

1. On jest naszym Stwórcą (Rzym. 1,19-20).
2. On jest Bogiem ponad wszystkich bogów (V Mojż. 10,17).
3. On jest Bogiem żywym (Jan 14,19).

B. Natura Boga

1. Bóg jest *duchem* (Jan 4,24).
2. Bóg jest *osobą* (I Mojż. 1,26).
3. Bóg jest *miłością* (I Jana 4,8).
4. Bóg jest *światłością* (I Jana 1,5).
5. Bóg jest *święty i sprawiedliwy* (I Piotra 1,15; Ps. 19,10).
6. Bóg jest *wieczny* (Ps. 90,2).
7. Bóg jest *władcą* (Ef. 1,3-10).
8. Bóg jest *niezmienny* (Jak. 1,17).

C. ATRYBUTY BOGA

1. Bóg jest *wszechmogący* (Obj. 19,6).
2. Bóg jest *wszechwiedzący* (Ps. 147,5; Dz. 15,8).
3. Bóg jest *wszechobecny* (Ps. 139,7-12).
4. Bóg jest *miłosierny* (Łuk. 6,36).
5. Bóg jest *cierpliwy* (II Piotra 3,9).

D. BOŻE DZIEŁO NA ZIEMI I W NASZYM ŻYCIU

1. Dzieło *stworzenia* (I Mojż. 1,1).
2. Dzieło *odkupienia* (I Mojż. 3,15; Hebr. 10,1; Hebr. 9,12; I Kor. 15,54).
3. Dzieło *odrodzenia* (Jan 3,5-6).
4. Dzieło *ochrony* (I Piotra 1,5).

E. OBJAWIENIE BOGA W DUCHU PROROCTWA

1. Czuły i miłosierny Ojciec (*Droga do Chrystusa*, wyd. XIV, s. 129).
2. Jahwe, opiekun swego ludu (*Patriarchowie i prorocy*, s. 222).
3. Chrystus, objawienie miłości Bożej (*Życie Jezusa*, s. 141).

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Styczeń
2002 •
Trzecia
sobota

Temat nabożeństwa *Wieczera Pańska*

„Wieczera Pańska ustanowiona została natomiast na pamiątkę wielkiego wyzwolenia, które nastąpiło w wyniku śmierci Chrystusa. Ten obrzęd przetrwa wszystkie czasy aż do powtórnego przyjścia Pana w Jego mocy i chwale” (*Życie Jezusa*, s. 470).

Myśl dnia

„Nikt nie powinien wyłączać siebie od udziału w Wieczery Pańskiej z tego tylko powodu, że mogą być obecni ludzie niegodni. Każdy z naśladowców Chrystusa powołany jest to publicznego uczestnictwa, które służy jako dowód przyjęcia Go za osobistego Zbawiciela. Akt ten ustanowił Chrystus po to, aby się mógł spotykać ze swym ludem i dodawać mu otuchy przez swą obecność. Nawet niegodne serca i ręce mogą przeprowadzać ten obrządek, ponieważ sam Chrystus jest przy nim obecny, aby służyć swym dzieciom. Wszyscy, którzy przychodzą z wiarą w Niego, dostępują wielkiego błogosławieństwa. Natomiast ci, którzy zlekceważą czas boskiej łaski, będą odczuwać jej brak” (*Życie Jezusa*, s. 474).

Wstęp do zbierania darów

Pamiętacie wyraźną wypowiedź z Księgi Malachiasza: „Przynieście całą dziesięcinę do spichlerza, aby był zapas w moim domu, i w ten sposób wystawcie mnie na próbę! — mówi Pan Zastępów — czy wam nie otworzę okien niebieskich i nie wyleję na was błogosławieństwa ponad miarę. (...) Wszystkie narody będą was nazywać szczęśliwymi, bo będziecie krajem uroczym — mówi Pan Zastępów” (Mal. 3,10.12).

Bóg oferuje znacznie więcej niż wymaga od nas. Łaskawe dary? Tak! Obfite wyposażenie? Tak!

Bóg przyjmuje od nas drobne gesty i czyny wiary oraz dary, które składamy, a gdy jesteśmy uczciwi i gotowi na wszystko, Pan pomnaża to, co Mu oddajemy.

Co Bóg pomaga ci czynić? Kim Bóg pomógł ci się stać? Jego spichlerz jest przygotowany dla ciebie!

Tekst biblijny i pieśni

I Kor. 11,23-34

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci *Największy dar*

Pomoce: Ładnie opakowane, przewiązane wstążką pudełka, w których są kartki z napisem „Kocham Cię”.

Nauka: Największym darem, jaki możemy podarować innym, jest nasza miłość.

Plan: 1. Nie musimy mieć pieniędzy, by ofiarować największy dar.

2. Wszyscy mamy coś do podarowania.

3. Miłość jest największym darem i winniśmy nią obdarzać siebie nawzajem.

Nie wiem jak wy, ale ja lubię dawać i otrzymywać prezenty. W tej papierowej torbie mam prezent. (Wymij prezent). Prawda że to piękna paczka? Kiedy byłam w waszym wieku, żalowałam, że nie miałam dość pieniędzy, by kupować prezenty urodzinowe lub podarować komuś coś, co sprawiłoby mu przyjemność.

Wtedy pewnego dnia uświadomiłam sobie, że nie potrzebuję pieniędzy, by dawać ludziom największy dar na świecie. Miałam przecież to, czego wszyscy potrzebują, i mogłam to dawać ludziom w każdym czasie. Faktycznie każdy z was także ma ten dar. Wszyscy ludzie go posiadają. Czy wiecie, co to za dar?

Chcę wam dać ten dar. Teraz otworzę paczkę. (Odpakuj prezent, otwórz pudełko i rozwiń kartkę, która się w nim znajduje). Jest tu napisane: „Kocham Cię”. Największym darem, jaki możemy dać innym, jest nasza miłość. Bóg miłuje nas i okazał nam swą miłość oddając nam swojego Syna, Jezusa. Jezus objawił miłość Bożą oddając za nas życie na krzyżu. Dlatego właśnie uczestniczymy dzisiaj w Wieczerszy Pańskiej, by upamiętnić Boży dar — Bożą miłość do nas.

Jeśli naprawdę miłujemy Boga, będziemy okazywać tę miłość opowiadając innym ludziom o największym Bożym darze. Miłość jest największym darem, jaki możemy dać bliźnim.

Proponowany program Wieczery Pańskiej

1. Uwielbienie Boga i zwiastowanie Słowa
 - a) Pieśń
 - b) Modlitwa
 - c) Utwór muzyczny
 - d) Kazanie
 - e) Pieśń
2. Umywanie nóg
3. Wieczera Pańska
 - a) Pieśń
 - b) Tekst biblijny — I Kor. 11,23-24
 - c) Modlitwa o błogosławieństwo dla chleba
 - d) Tekst biblijny — I Kor. 11,25
 - e) Modlitwa o błogosławieństwo dla wina
 - f) Tekst biblijny — I Kor. 11,26
 - g) Pieśń
 - h) Błogosławieństwo

Plan kazania

Przekazywanie tego, co otrzymaliśmy od Pana

A. CZYJA TO WIECZERZA?

1. To, co składa się na Wieczere, nawiązuje do Jezusa (I Kor. 11,23-34).
 - a) Chleb symbolizuje Jego ciało (w. 24).
 - b) Wino symbolizuje Jego krew (w. 25).
2. Została ustanowiona przez Jezusa (I Kor. 11,23-26).
 - a) Słowo „wieczera” wskazuje na Jezusa (Łuk. 22,20).
 - b) Zazwyczaj nazywamy tę uroczystość „Wieczera Pańska”.
 - c) Jezus użył także określenia „stół mój” (Łuk. 22,30).

B. KOMU ZOSTAŁA DANA WIECZERZA?

1. Została dana apostołom (Łuk. 22,14).
2. Jest przeznaczona dla całego Kościoła.
3. Wszyscy wierzący brali udział w tej uroczystości (Dz. 20,7).
4. Zwróć uwagę na kolejność wydarzeń w Dz. 2,41-47.
 - a) Najpierw doszło do *nawrócenia* (w. 41).
 - b) Potem dokonano *chrztu* (w. 41).
 - c) Nowo ochrzczeni połączyli się w *małe grupy* (w. 42).
 - d) Wierzący spotykali się na łamaniu chleba, a także uczestniczyli w *Wieczery Pańskiej* (w. 42).

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Styczeń
2002 •
Czwarta
sobota

Temat nabożeństwa *Zdrowe życie*

Zrozumienie praw fizycznych rządzących organizmem i życie zgodne z tymi prawami jest zarówno chrześcijańskim obowiązkiem, jak i częścią Bożego ideału dla wierzących.

Myśl dnia

„Świadomość, że człowiek ma być świątynią Boga, winna skłonić nas do pielęgnowania zdrowia. Niezwykle cudownie zbudował Bóg ludzkie ciało. On też nakazuje, abyśmy poznali budowę i potrzeby ciała i stworzyli warunki umożliwiające harmonijne funkcjonowanie tego precyzyjnego aparatu” (*Śladami Wielkiego Lekarza*, s. 191).

Wstęp do zbierania darów

Wszelkie wypowiedzi na temat darów, miłości i ofiarności są bardzo płytkie i ogólnikowe w świetle daru Bożego, który jest dla nas bodźcem do dawania.

W Piśmie Świętym czytamy: „Na świecie był i świat przezeń powstał, lecz świat go nie poznał. Do swej własności przyszedł, ale swoi go nie przyjęli. Tym zaś, którzy go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię jego” (Jan 1,10-12).

Dzisiaj naszym przywilejem jest odpowiedzieć na to niepojęte objawienie miłości Bożej przez poświęcenie się Mu ponownie i przez wspieranie dzieła zwiastowania Jego miłości naszym bliźnim.

Tekst biblijny i pieśni

I Kor. 10,11

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci *Bóg posługuje się małymi rzeczami*

Pomoce: Agrałki, znaczki pocztowe, spinacze do papieru itp.

Nauka: Choć jesteśmy mali i czujemy się mało ważni, Bóg może posłużyć się każdym z nas.

Plan: 1. Małe rzeczy.

2. Głodni ludzie.

3. Wszyscy jesteśmy ważni.

Przyjrzyjcie się tym małym rzeczom. Kto uznałby je za bardzo ważne? Jednak przyjrzyjcie się im lepiej. Tą agrałką można spiąć bluzkę, gdy urwie się guzik. Dzięki temu znaczkowi można wysłać list za ocean. Spinaczem spina się kartki, dzięki czemu łatwiej utrzymać porządek w dokumentach.

Czy pamiętacie, jak pewnego dnia ludzie przyszli, by słuchać nauczania Jezusa, i przebywali z Nim tak długo z dala od domu, iż byli bardzo głodni. Jezus wiedział, że potrzebują jedzenia. Pragnął ich nakarmić, więc powiedział swoim uczniom, by im dali coś do jedzenia. Jednak uczniowie nie mieli dość jedzenia, by nakarmić tak wielu ludzi. Wtedy znalazł się mały chłopiec, który przyniósł Jezusowi swój posiłek — pięć małych chlebków i dwie ryby.

Jezus wziął ten skromny posiłek i pomnożył go tak, iż wszyscy się najedli. Choć jesteśmy mali i czasami myślimy, że nikt się z nami nie liczy, to jednak wszyscy mamy coś, co możemy ofiarować i wszyscy jesteśmy potrzebni. Pomyślcie o miłości, którą możecie dać innym. Pomyślcie o uśmiechu i przyjacielskim uścisku. Możecie być pomocni bliźnim. Możecie wypowiadać uprzejme słowa. Nie jest to zależne od waszego wzrostu, a tylko od tego, czy wasze serca są otwarte dla ludzi.

Plan kazania *Lekcje z przeszłości*

- A. DOŚWIADCZENIE IZRAELA — Wiele możemy nauczyć się z przeszłości.
1. Lekcja z przeszłości (Rzym. 15,4).
 2. Cud Boży (Ps. 78,12-16; 105,26-27; 106,12-14.21-22).
 3. Manna i przepiórki (II Mojż. 16,12-18; Ps. 78,23-25; I Kor. 10,3.6).
- B. PLAN ZDROWEGO ŻYCIA NA POCZĄTKU — Bóg od początku pragnął, by ludzie żyli zdrowo.
1. Pierwotny sposób odżywiania ustalony przez Boga — I Mojż. 1,29; 3,18.
 2. Przepiórki od Pana (IV Mojż. 11,4-6; Ps. 78,18-20; IV Mojż. 11,31-34).
 3. Obietnica zdrowia (II Mojż. 15,26).
- C. NASZE CIAŁA SĄ BOŻĄ ŚWIĄTYNIĄ — Bóg nadal pragnie, by ludzie żyli zdrowo.
1. Jego podobieństwo w nas (I Mojż. 1,27).
 2. Cudownie stworzeni (Ps. 139,14).
 3. Boża świątynia (I Kor. 3,16-17; 6,19-20).
 4. Nasze ciała oddane na służbę Bogu (I Kor. 9,25-27; Jan 7,17).
- D. LUDZIE ODDANI PANU — Bóg chce, byśmy żyli zdrowo jako Jego lud.
1. Mamy jeść, pić i czynić wszystko na Jego chwałę (I Kor. 10,31).
 2. Nasze ciała są żywą ofiarą (Rzym. 12,1).
 3. Jesteśmy uświęceni przez Ducha (Rzym. 15,16).
 4. Czy jesteśmy przygotowani do odnowienia naszych umysłów? (Rzym. 12,2).

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Luty
2002 •
Pierwsza
sobota

Temat nabożeństwa *Osobista praca ewangelizacyjna*

Bóg wzywa każdego z nas do pracy w Jego winnicy. Dał nam dary, talenty, zdolności i doświadczenia życiowe, które mają uczynić naszą pracę radosną i owocną.

Myśl dnia

„Jak wielu z tych, którzy znają terazniejszą prawdę, działa zgodnie z jej zasadami? To prawda, że coś niecoś zrobiono, jednak można było uczynić jeszcze więcej, znacznie więcej. Dzieło do wykonania jest coraz potężniejsze, a czasu coraz mniej. Wszyscy powinni być płonącymi i jaśniejącymi światłami, a jednak wielu nie zaopatruje swoich lamp w oliwę łaski, nie dba o to, by płonęły, tak więc światło przygasa. Wielu liczy na to, że to, co zaniedbają dzisiaj, wykonają jutro. Jednak mylą się. Niechaj każdy uczy się w taki sposób, aby rozumiał doniosłość dzieła wyznaczonego na ten czas. Niech wszyscy pracują dla Boga i dla bliźnich, niech przejawiają mądrość i nigdy nie próżnują, czekając, aż ktoś wypchnie ich do pracy. Ten »ktoś«, kto miałby wami pokierować, ugina się pod nadmiarem obowiązków, a wy tracicie czas czekając na jego wskazówki. Bóg da wam mądrość do dokonywania zmian, gdyż Jego wezwanie: »Synu, idź pracować w mojej winnicy«, nadal jest aktualne. »Dziś, jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych« (Hebr. 3,7-8). Pan poprzedza ten nakaz ciepłym słowem »synu«. Jakże czule i pełne współczucia, a jednocześnie mocne jest to polecenie” (*Special Testimonies on Education*, s. 108-146; 21 III 1895, do nauczycieli w sanatorium i college’u).

Wstęp do zbierania darów

„Bóg w Jezusie dał nam największy niebiański skarb. Wraz z Nim podarował nam wszystko, czego potrzebujemy. Plody ziemi, obfite żniwa, złoto i srebro — wszystko to jest Jego darem. Domy i ziemię, pożywienie i odzież oddał w posiadanie ludziom. On też prosi nas, byśmy uznali Go za Dawcę wszystkiego i dlatego mów: »Ze wszystkiego, co otrzymujesz, zarezerwowałem dla siebie dziesięcinę, poza darami i ofiarami, które mają być przyniesione do mojego spichlerza«. Takie zaopatrzenie przygotował Bóg dla prowadzenia dzieła ewangelii” (*Counsels on Stewardship*, s. 65).

Ciągle są potrzeby wymagające zaspokojenia, a ewangelia ma być głoszona. Bóg wzywa każdego z nas do sumiennego wspierania Jego sprawy przez przynoszenie dziesięciny i darów do Jego spichlerza.

Tekst biblijny i pieśni

Mat. 21,28-32

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci *Bóg szuka dobrej gleby*

Pomoce: Kamień i duże nasionko (*np. słonecznika*)

Nauka: Miłość Boża rozwija się w życiu tego, kto ją przyjmuje.

Plan: 1. Nasionko nie może wykiełkować na kamieniu, gdyż nie jest w stanie zapuścić w nim korzeni.

2. Miłość Boża nie może przedostać się do serca tego człowieka, który tej miłości nie chce.

3. Musimy być otwarci na miłość Bożą. Wtedy będziemy dobrą glebą, w której nasionko wykiełkuje i przyniesie plon.

Ptaki lubią słonecznik. Ja też go lubię. Kwiaty słonecznika są bardzo duże i mają piękny, żółty kolor. Nasiona słonecznika są dobre i mogą je jeść zarówno ludzie, jak i ptaki, tak więc słonecznik jest bardzo użyteczny. To jest nasienie słonecznika, a choć jest dość małe, jeśli wsiejemy je w ziemię we właściwym miejscu i we właściwym czasie, wówczas z tego małego nasionka wyrośnie wielki słonecznik, którego kwiat będzie zawierał setki takich nasion.

Zobaczmy, czy uda mi się je zasiać. (Z kamieniem w jednej ręce, a nasionkiem w drugiej staraj się umieścić nasienie w kamieniu). No cóż, nie mogę zasiać słonecznika na kamieniu, bo kamień jest zbyt twardy. Nie uda mi się wcisnąć nasionka do środka, prawda?

Śmieszna jest już sama próba zasiania rośliny na kamieniu. Wiemy, że nasionko potrzebuje dobrej gleby, by wyrósł z niego kwiat.

Jezus powiedział, że Słowo Boże (albo miłość Boża) jest jak nasienie. Boża miłość do nas jest bezgraniczna. Objawia się wszędzie, wśród wszystkich ludzi. Jednak niektórzy ludzie są jak kamień — nie pozwalają, by miłość Boża zapuściła w nich korzenie i wyrosła. Bóg nigdy nie zaniecha swojej miłości — zawsze ma dość na-

sion do zasiania. Jednak nasiona, które padają na twarde, zimny, nieprzystępny kamień, nie mogą wykiełkować i przynieść plonu.

Bóg pragnie, byśmy byli dobrą, a nie kamienistą glebą. Jeśli jesteśmy dobrą glebą, będziemy słuchać Słowa Bożego i pozwolimy, by miłość Boża znalazła dostęp do naszych serc. Będziemy się starali dzielić Jego miłością z bliźnimi. Wtedy nasze życie będzie użyteczne dla Boga. Gdy Jego miłość rozwija się w nas, coraz więcej nasion miłości będziemy rozdawać wśród naszych bliźnich. Bądźmy dobrą glebą i pozwólmy Bożej miłości rosnąć.

Plan kazania *Wezwanie do pracy*

A. SYNU, IDŹ PRACOWAĆ W MOJEJ WINNICY

1. Ten tekst robi na mnie szczególne wrażenie:
 - a) Z uwagi na użycie czułego słowa „synu” (I Jana 3,1).
 - b) I dostąpienie zaszczytu dziecięstwa Bożego (I Piotra 2,8-11; Hebr. 12,6-9; I Jana 3,1-3; Jan 1,11-13).
2. Dziećmi Bożymi stajemy się:
 - a) Wierząc w Jezusa Chrystusa (Jan 1,12; Gal. 3,26).
 - b) Doznając nowonarodzenia (Jan 1,11-13; 3,3-6; Rzym. 8,11-16).
 - c) Będąc adoptowanymi do Bożej rodziny (Ef. 1,5).

B. WEZWANIE DO PRACY

1. Syn znajduje przyjemność w pracy dla ojca.
 - a) Syn Boży z radością pracował dla swego Ojca.
 - 1) „Czyż nie wiedzieliście, że w tym, co jest Ojca mego, Ja być muszę?” (Łuk. 2,40-52).
 - 2) „Pragnę czynić wolę twoją, Boże mój” (Ps. 40,9).
 - 3) „Musimy wykonywać dzieła tego, który mnie posłał, póki dzień jest; nadchodzi noc, gdy nikt nie będzie mógł działać” (Jan 9,4).
 - b) Każde dziecko Boże ma udział w tego rodzaju pracy.
 - 1) Jesteśmy współpracownikami Bożymi (II Kor. 6,1).
 - 2) Wszyscy jesteście uczestnikami królewskiego kapłaństwa (I Piotra 2,9-11).
2. *Teren pracy*: „W mojej winnicy”.
 - a) Winnicą jest Kościół Boży. Por. Iz. rozdz. 5 z Mat. 21,33-43.
 - b) W Kościele jest miejsce do pełnienia służby dla wszystkich dzieci Bożych (Mat. 28,18-20; Dz. 1,8-10).
 - c) Wielkim zaszczytem jest odpowiedzieć na Boże wezwanie do służby.

C. CZAS PRACY: „DZISIAJ”

1. Możliwość odpowiedzenia na wezwanie Pana do wykonywania pracy w Jego winnicy jest ograniczona czasem — „dzisiaj” (Jan 9,4).
2. Czas służby zawsze ma swój koniec.
 - a) Noe miał ograniczony czas pracy (I Mojż. 6,3; 7,1-6).
 - b) Lot miał ograniczony czas działalności w Sodomie (I Mojż. 19,1-19).
 - c) Możliwości dziesięciu panien także się skończyły (Mat. 25,1-12).
3. Biblia podkreśla, że czas przeznaczony na pozyskiwanie ludzi dla Pana jest ograniczony.
 - a) „Dziś, jeśli głos jego usłyszycie” (Hebr. 3,7).
 - b) „Oto teraz dzień zbawienia” (II Kor. 6,1-3).
 - c) „W czasie łaski wysłuchałem cię” (Iz. 49,8).
4. Boże wezwanie.
 - a) Do świadczenia o Nim.
 - 1) „Wy jesteście moimi świadkami — mówi Pan” (Iz. 43,10).
 - 2) „Będziecie mi świadkami” (Dz. 1,8).
 - b) Do wielbienia Go za to, że wyprowadził nas z ciemności (I Piotra 2,9).
 - c) Do pełnienia roli rybaków ludzi (Łuk. 5,10).
5. Błogosławieństwo pracy w winnicy Ojca.
 - a) Nasz trud nie będzie daremny (I Kor. 15,58).
 - b) On będzie błogosławił nasz trud obfitymi plonami (Ps. 126,6; Dan. 12,3; I Tes. 2,19-20).

Notatki

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Luty
2002 •
Druga
sobota

Temat nabożeństwa *Chrześcijańska rodzina*

Nabożeństwa domowe są ważnym elementem życia rodzinnego. Zbliżają one członków rodziny do siebie nawzajem i do Boga.

Myśl dnia

„Poselstwo Kościoła ma docierać do ludzi, którzy nie są jego wyznawcami. Chrześcijańska rodzina jest ilustracją wzniosłych zasad życia. Ten przykład będzie wywierał dobroczynny wpływ w świecie. (...) Kiedy młodzi ludzie wychodzą z takiej rodziny, przekazują to, czego się w niej nauczyli. W swojej nowo założonej rodzinie wdrażają szlachetne zasady życia, a budujący wpływ szerzy się w społeczeństwie” (*The Adventist Home*, s. 31).

Wstęp do zbierania darów

„Czcij Pana darami ze swojego mienia i z pierwocin wszystkich swoich plonów! I będą twoje stodoły wypełnione ponad miarę, a twoje prasy opływać będą w moszcz». Te słowa uczą, że Bóg, jako dawca wszelkich dóbr, ma prawo do nich wszystkich. Jego wymagania powinny być naszym priorytetem, a szczególne błogosławieństwo będzie towarzyszyć tym, którzy się z tymi wymaganiami liczą” (*Counsels on Stewardship*, s. 65).

Wielu chrześcijan na całym świecie doświadczyło spełnienia tej obietnicy. Ta obietnica jest dana wszystkim — także i nam.

Przynieśmy Panu szczerze dowody naszej wierności, czcząc Go przez oddawanie na Jego dzieło części tego, co tak obficie od Niego otrzymujemy.

Tekst biblijny i pieśni

I Mojż. 26,25

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci *Bóg zna nasze serca*

Pomoce: Książka w twardej, jednokolorowej oprawie.

Nauka: Nie powinniśmy osądzać innych, gdyż jedynie Bóg zna serca ludzi.

Plan: 1. Wygląd człowieka nie mówi nam o tym, co człowiek myśli i czuje.

2. Bóg widzi człowieka takim, jaki jest on naprawdę.

3. Nie powinniśmy osądzać innych i powinniśmy odnosić się do naszych bliźnich tak, jak Bóg odnosi się do nich.

Czy lubicie książki? Książki są jak dobrzy przyjaciele. Jedną z takich moich ulubionych książek mam dzisiaj ze sobą. Wygląda całkiem zwyczajnie, może nawet niezbyt ciekawie. Jednak jest takie stare powiedzenie: „Nie ocenia się książki po okładce”.

To znaczy, że nie można powiedzieć, czy książka jest ciekawa jedynie patrząc na jej okładkę. Musicie zajrzeć do środka i przeczytać książkę, by dowiedzieć się, jaka ona jest.

Pod tym względem ludzie są podobni do książek. Nie można powiedzieć, jaki człowiek jest naprawdę jedynie dzięki przyglądaniu się mu. Sam wygląd człowieka nie powie nam, czy jest on uprzejmą i ciekawą osobą, z którą można się zaprzyjaźnić. Trzeba lepiej go poznać, by dowiedzieć się, co myśli i czuje.

Ważne jest to, byśmy naprawdę starali się poznać innych ludzi, gdyż to właśnie czyni Bóg. Biblia mówi, że Bóg „bada serca” ludzi (Rzym. 8,27). To znaczy, że Bóg ma wgląd w istotę człowieka i nie ocenia nas na podstawie wyglądu zewnętrznego. Bóg zna wszystkie nasze myśli. On wie, jacy naprawdę jesteśmy, a nie tylko na jakich wyglądamy.

Właśnie dlatego nie powinniśmy pochopnie osądzać ludzi. Być może widzimy ludzi niezbyt ładnie ubranych albo wyglądających na pozór nieprzyjaźnie i myślimy: „To chyba nie są dobrzy ludzie. Nie lubię takich ludzi”. W ten sposób możemy popełnić wielki błąd.

Zawsze dobrze jest nie osądzać innych, ale raczej starać się zrozumieć myśli i uczucia ludzi, aby poznać ich tak, jak zna ich Bóg. Ludzie są jak książki — trzeba zajrzeć do wnętrza, by poznać, co tam w środku naprawdę jest.

Plan kazania *Chrześcijańska rodzina*

A. PATRIARCHOWIE I PROROCY

1. *Mieszkali w namiotach* (Hebr. 11,9; I Mojż. 26,3; 33,20; 35,1).
2. Byli aktywnymi misjonarzami.
 - a) Budowali ołtarze ofiarne (I Mojż. 8,20; 12,8; 13,4; 35,1-3).
 - b) Głosili ewangelię o usprawiedliwieniu z łaski przez wiarę (I Mojż. 4,26; Judy 14; II Piotra 2,5).

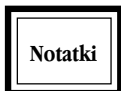
B. CHRZEŚCIJAŃSKA RODZINA

1. Ziemskie domy są doczesne.
 - a) Jest to oznaka pielgrzymowania (I Mojż. 47,9; Ps. 119,54).
 - b) Nie mamy trwałego dziedzictwa na tym świecie (Hebr. 13,14; I Kron. 29,15).
 - c) Prawdziwi chrześcijanie uznają, że są na ziemi pielgrzymami i gośćmi (II Mojż. 6,4; Hebr. 11,13; Ps. 119,54).
 - d) Oczekują niebiańskiej ojczyzny (Hebr. 11,14-16; II Piotra 3,13).
2. Chrześcijański dom jest tam, gdzie:
 - a) Bóg jest wielbiony (I Mojż. 8,20; 22,9).
 - b) Widać wzajemne oddanie (I Mojż. 26,25; Rzym. 12,1-3).
 - c) Okazywana jest prawdziwa wiara (I Król. 18,33-36).

C. BIBLIJNE WZORCE CHRZEŚCIJAŃSKIEJ RODZINY

1. Biblijni chrześcijanie wiedzieli, że na tej ziemi jesteście tylko pielgrzymami i przychodniami.
 - a) Wiedzieli, że śmierć położy kres ich doczesnemu pielgrzymowaniu.
 - b) Wiedzieli, że ta ziemia i dzieła ludzkie na niej pewnego dnia spłoną (II Piotra 3,1-10).
2. Nasza nadzieja sięga poza ten skażony grzechem świat.
 - a) Oczekujemy lepszego świata (Hebr. 11,14-17; II Piotra 3,13).
3. Żadna chrześcijańska rodzina nie jest pełna bez następujących elementów:
 - a) Poświęcone kapłaństwo. Ktoś w rodzinie powinien pełnić rolę dominującą w łączności między Bogiem a domownikami (Job 1,5; Joz. 24,15).
 - b) Codzienne nabożeństwo, podczas którego wszyscy domownicy wspólnie spotykają się z Bogiem (Rzym. 12,1-3).

- c) Szczególne miejsce spotkań poświęconych studiowaniu Słowa Bożego i modlitwie (Mat. 18,20; Dz. 10,1-9).
 - d) Żywa więź między rodziną a niebem.
4. Przyjrzyjmy się bliżej kilku rodzinom, które są wzorem chrześcijańskiego domu.
- a) Po potopie Noe i jego rodzina uważali za jeden ze swoich pierwszych obowiązków zbudowanie ołtarza dla Pana. Spotkało się to z Jego uznaniem (I Mojż. 8,20-23).
 - b) Jozue i jego rodzina poświęcili się Bogu i każdego dnia odnawiali to poświęcenie (Joz. 24,15).
 - c) Ewangelista Filip był znany z tego, że miał przykłądną chrześcijańską rodzinę. Zapewne radował się, gdy jego córki były powoływane przez Pana, by przekazywały Jego wolę współwierzącym (Dz. 21,8-11).
 - d) Nawrócony naczelnik więzienia stał się dobrym przykładem człowieka stojącego na czele chrześcijańskiego domu (Dz. 16,34).
 - e) Czy nasz dom jest chrześcijańskim domem, w którym wraz z bliskimi każdego dnia poświęcamy się Bogu?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Luty
2002 •
Trzecia
sobota

Temat nabożeństwa *Zdrowie i wstrzemięźliwość*

Zdrowie i wstrzemięźliwość są niezbędne dla zachowania równowagi w życiu. Podstawą tej życiowej równowagi jest uznanie faktu, iż Bóg miłuje nas takimi, jakimi jesteśmy, ale miłuje nas zbyt mocno, by pozostawić nas w takim stanie.

Myśl dnia

„Dawid haniebnie zgrzeszył przeciwko Bogu, ale żałował tego serdecznie i głęboko. Prosił, by Pan usunął przyczynę swego niezadowolenia: »Przez wzgląd na imię swoje, Panie, odpuść grzech mój, bo jest wielki!« Żal Piotra z powodu jego odstępstwa był również szczery. Oddał on Bogu złamane i skruszone serce, a Bóg obiecał, że nie wzgardzi taką ofiarą. Skrucha nawróconego ucznia została przyjęta przez niebo, a Jezus zlecił mu nie tylko troszczenie się o trzodę, ale także o wrażliwe jagnięta, ludzi nowo nawróconych w wierze” (*Signs of the Times*, 4 II 1897).

Wstęp do zbierania darów

„Pan umieścił naszych prarodziców w ogrodzie Eden. Otoczył ich tym wszystkim, co mogło służyć ich szczęściu, oraz zobowiązał ich, by uznali Go za właściciela wszystkiego. Za Jego sprawą w ogrodzie wyrosły wszelkie rośliny rodzące owoce miłe dla oka i dobre do jedzenia, ale wprowadził także jeden zakaz. Ze wszystkich drzew Adam i Ewa mogli jeść owoce do woli, tylko o jednym drzewie Bóg powiedział: »Nie będziesz z niego jadł«. To była próba ich wdzięczności i lojalności wobec Boga. W ten sposób ukazana została zasada widoczna w Bożym postępowaniu z ludźmi” (*Counsels on Stewardship*, s. 65).

Obyśmy dzisiaj zdali egzamin wdzięczności i lojalności oddając Stwórcy nasze dziesięciny i dary.

Tekst biblijny i pieśni

Dz. 13,22-23

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci *Nie daj się zwieść pozorom*

Pomoce: Tani zegarek wykonany z tombaku i drogi złoty zegarek.

Nauka: Patrząc odrzucając pozory, by znaleźć trwałą wartość.

Plan: 1. Nie wszystko złoto, co się świeci.

2. To, co ma prawdziwą wartość, jest nieprzemijające.
3. Duchowe skarby — miłość, nadzieja, wiara — są naprawdę cenne.

Spójrzcie na te dwa zegarki. Ten na pewno się wśród nich wyróżnia, prawda? Spójrzcie, jak błyszczy w świetle. Wygląda na drogi, jakby kosztował roczną pensję, a może nawet więcej! Jednak jego wygląd jest mylący. Jest to tani zegarek, który można kupić za kilkadziesiąt złotych. Nie wszystko złoto, co się świeci.

A teraz spójrzcie na drugi zegarek. Jest niewielki i prosty, pozornie mało efektowny. Jednak jeśli uważnie przyjrzyjecie się mu, zauważycie mały, wytłoczony znaczek i cyferki obok znaczka. To jest dowód, że zegarek jest wykonany ze złota. Jest wart znacznie więcej niż poprzedni.

Złoty zegarek jest bardziej wartościowy z wielu powodów. Złoto jest trwałe kruszcem — nie rdzewieje, nie śniedzieje i nie zabarwia skóry na zielono, gdy nosi się je na ręce. Tak więc złoto jest uważane za bardzo wartościowy metal.

Jednak w Biblii czytamy, że są rzeczy trwalsze i cenniejsze od złota. Biblia mówi, że miłość trwa na wieki, a wiara może wytrzymać próbę czasu, podobnie jak nadzieja. Te duchowe skarby są cenniejsze od złota.

Mądrzy ludzie to tacy, którzy starają się dostrzec wewnętrzny blask życia, aby znaleźć trwałe cechy, jakie tylko Bóg może nam dać, gdyż nie można ich kupić za pieniądze. Przyjrzyjcie się uważnie swojemu życiu i starajcie się znaleźć nieprzemijające skarby.

Na pewno nie będziecie tego żałować.

Plan kazania „Znalazłem Dawida”

A. ZDUMIEWAJĄCE BOŻE STWIERDZENIE

1. Dawid, najmłodszy z synów Isajego, żył w cieniu starszych braci i nie był znaną postacią.
 - a) Pasał owce swego ojca (I Sam. 16,11).
 - b) Nie zajmował zaszczytnego miejsca w swojej rodzinie i społeczeństwie.
 - c) Kiedy Samuel szukał kandydata na króla, Isaj stał przed nim wszystkich swoich synów prócz Dawida.

2. Bóg zna nas i zna okoliczności naszego życia.
 - a) Jezus ujrzał Natanaela, który niewiele wiedział o Mesjaszu (Jan 1,48).
 - b) Bóg widział Hagar uciekającą od swojej pani (I Mojż. 16,6-8).
 - c) Nic nie jest zakryte przed oczami Pana (Ps. 139,1-9).

B. DAWID, SYN ISAJEGO, MAŻ WEDŁUG SERCA BOŻEGO

1. Te słowa od lat są celem ataków niewierzących i sceptyków.
 - a) Ludzie ci osądzają błędy i występki popełnione przez Dawida, ale przeoczą Boże przebaczenie.
 - b) Ignorują Boży sposób przedstawiania życiorysu człowieka. Bóg nie sporządza jednostronnego sprawozdania, ale zapisuje zarówno jasne, jak i ciemne strony życia ludzi.
2. Przeoczą także fakt, iż Bóg nienawidzi grzechu w życiu ludzi.
 - a) Nienawidził grzechu w życiu Mojżesza (II Mojż. 4,24).
 - b) Dawid z doświadczenia wiedział, że Bóg nie aprobował jego grzechów. Swoje wyrzuty sumienia i serdeczną skruchę opisał w Psalmie 51.
3. Bóg miłował Dawida nie z powodu jego grzechów, ale dlatego, że Dawid był skłonny uznać swoje winy, nawrócić się i zaufać Bożemu miłosierdziu (Ps. 32,1,5).
 - a) Smutek Dawida z powodu grzechu jest dla nas wszystkich stałym świadectwem tego, co grzech czyni w życiu człowieka.
 - b) Widzimy więc, że Bóg miłuje grzesznika, ale nie miłuje grzechu.

C. DLACZEGO PAN TAK BARDZO MIŁOWAŁ DAWIDA?

1. Dawid ufał Bogu i oczekiwał Jego kierownictwa w swym życiu.
 - a) Okazywał wiarę w Boga wielokrotnie i bez zahamowań.
 - 1) W walce z Goliatem (I Sam. 17,45-46).
 - 2) Podczas spotkań z Saulem.
 - b) Dawid rozmawiał z Bogiem w modlitwie.
2. Dawid był człowiekiem, który zawsze potrafił w mocy Bożej stanąć na wysokości zadania, które mu wyznaczono, jako wielki przywódca i mądry król.
 - a) Bóg i naród mogli liczyć na niego w czasie kryzysu, gdy trzeba było z odwagą podejmować stanowcze i mądre decyzje.

- b) Kiedy serca żołnierzy izraelskich ogarniało zwątpienie, Dawid uratował sytuację i wystąpił w obronie chwały Boga izraelskiego.
- 3. Najważniejsze jest to, że Dawid całym sercem opowiadał się za Bogiem.
 - a) Pan wiedział o tym, że Dawid całkowicie przyłgął do Niego i dlatego miał zaufanie do Dawida: „Znalazłem Dawida, syna Jessego, męża według serca mego, który wykona całkowicie wolę moją” (Dz. 13,22).
 - b) Taki komplement należał do rzadkości w dziejach ludu Bożego. Abraham otrzymał podobne świadectwo od Boga (I Mojż. 18,17-18).
 - c) Henoch także otrzymał świadectwo, iż podobał się Bogu (Hebr. 11,5).
- 4. Studiowany przez nas fragment Pisma Świętego objawia jeszcze inną ewangeliczną prawdę przeoczoną przez krytyków, mianowicie, iż Bóg widzi nas nie tylko takimi, jakimi jesteśmy, ale także takimi, jakimi On może nas uczynić.
 - a) Jest wielka różnica między Dawidem zatwardziałym grzesznikiem a Dawidem odrodzonym dzieckiem Bożym.
 - b) W tym nasza nadzieja: Bóg patrząc na nas widzi nas nie tylko takimi, jakimi jesteśmy, ale i takimi, jakimi może nas uczynić.
 - c) Stajemy się ludźmi według Bożego serca, kiedy pozwalamy, by ewangelia Chrystusa przekształciła nas na podobieństwo Jego umiłowanego Syna (Rzym. 8,29; II Tym. 1,12).

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Luty
2002 •
Czwarta
sobota

Temat nabożeństwa *Powtórne przyjście Chrystusa*

Powtórne przyjście Chrystusa jest błogosławioną nadzieją i spełnieniem Bożej obietnicy. W Piśmie Świętym mamy dowód tego, iż żyjemy w czasie oczekiwania i przygotowania na ten wielki dzień.

Myśl dnia

„Chrystus powróci wkrótce. Powiedział, że gdy na świecie będą się nasilać wojny i wieści o wojnach, głód, zaraza i trzęsienia ziemi, możemy poznać, iż zbliża się czas Jego powtórnego przyjścia. Nikczemność ludzi, zamieszanie i niepokoje społeczne także można uznać za oznakę zbliżania się końca. Jezus oświadczył: »A gdy się to zacznie dziać, wyprostujcie się i podnieście głowy swoje, gdyż zbliża się odkupienie wasze« (Łuk. 21,28)” (*Review and Herald*, 19 XI 1914).

Wstęp do zbierania darów

Umiejętność dawania jest darem łaski. „A mamy różne dary według udzielonej nam łaski; (...) jeśli kto obdarowuje, to w szczerości” (Rzym. 12,6.8).

Dawanie jest jednym z darów łaski. Ten, kto daje w szczerości, czy jak oddaje to inny przekład, „w szczodroblowości” (BT), służy darem, który będzie wpływał na rozwój innych darów i prowadził do duchowego rozwoju.

Bóg zapewnia błogosławieństwa tym, którzy służą zgodnie z otrzymanymi darami. Dawanie jest cennym darem Bożym i musi być rozwijane, aby stawało się źródłem błogosławieństwa dla tego, kto daje i dla dzieła Bożego na ziemi.

Oddając Panu nasze dziesięciny i dary pamiętajmy, że służymy jednym z darów łaski otrzymanych od Boga.

Tekst biblijny i pieśni

Jan 14,1-3

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci *I ty dziękuj Bogu*

Pomoce: Typowa kartka z wpisanymi w środku podziękowaniami.

Nauka: Dziękujemy Bogu za Jego miłość żyjąc tak, jak On tego pragnie.

- Plan:**
1. Dar wymaga, by osoba obdarowana zareagowała na niego.
 2. Bóg daje nam więcej darów, niż jesteśmy w stanie zliczyć.
 3. Dziękujemy Bogu za Jego dary, gdy żyjemy zgodnie z Jego miłością.

Przed kilkoma tygodniami wysłałam komuś prezent urodzinowy i oto, co moja przyjaciółka przysłała mi w odpowiedzi. Czy wiecie, co to jest? To kartka z podziękowaniami. Moja przyjaciółka napisała tu, jak bardzo jest mi wdzięczna za prezent i podziękowała, że o niej pamiętałam. Ucieszyły mnie te słowa, bo teraz wiem, że mój prezent się jej podobał. Miło jest wysłać podziękowania komuś, kto czyni dla was coś miłego albo daje wam prezent.

Czy myśleliście kiedyś o tych wszystkich darach, jakie otrzymujemy od Boga? Pomyślcie o tych, które zazwyczaj uważamy za oczywiste — ziemia, na której żyjemy, słońce i gwiazdy, deszcz dający wzrost roślinom, powietrze, którym oddychamy. A czy bliscy i przyjaciele nie są darem Bożym, podobnie jak pokarm, który spożywamy, a także nasze mieszkania i ubrania. Bóg daje nam Kościół, w którym możemy się spotykać z innymi chrześcijanami. Jednak największym Bożym darem jest Jezus, Syn Boży. Żaden dar nie może się z Nim równać. Bóg wciąż obdarza nas swymi darami, każdego dnia.

Czy nie byłoby dobrze wysłać Bogu podziękowania? Jak możemy to zrobić? Nie da się wysłać kartki do nieba. Wiem, jak możemy podziękować Bogu. Możemy to zrobić żyjąc zgodnie z Jego wolą. Możemy Mu podziękować wielbiąc go w czasie wspólnych nabożeństw i nie zaniedbując uprzejmości wobec bliźnich, a zwłaszcza tych, którzy potrzebują naszej pomocy.

W tym tygodniu każdego dnia pomyślcie o złożeniu Bogu podziękowania. Wyrażcie w nim to, co naprawdę czujecie.

Plan kazania *Powtórne przyjscie Chrystusa*

A. BIBLIA JEST PEŁNA PROROCZYCH ZAPOWIEDZI POWTÓRNEGO PRZYJŚCIA CHRYSZTUSA

1. *Pierwsza zapisana obietnica* została dana naszym prarodzicom w czasie, kiedy Bóg ogłosił na nich wyrok z powodu ich grzechu (I Mojż. 3,15).
2. W *czasie panowania grzechu* ludzie wierzący w Boga znajdowali w obiecany Mesjaszu promyk nadziei.
3. *Budujący jest fragment, w którym jest powiedziane, że Henoch*, siódmy potomek po Adamie, prorokował o powtórny przyjsciu Chrystusa (Judy 14.15).
4. *Wiara patriarchów* koncentrowała się na obiecany Odkupicielu.
 - a) **Job** w chwili największej rozpacz i cierpienia opierał swoją wiarę na obietnicy przyjscia Odkupiciela (Job 14,13-14; 19,25).
 - b) **Psalmista** podkreślał znaczenie przyjscia Pana (Ps. 9,2-9).
 - c) **Abraham** radował się, gdyż pozwolono mu ujrzeć spełnienie Bozych obietnic w kulminacyjnym momencie dziejów, a więc podczas powtórny przyjscia Chrystusa (Jan 8,56).
 - d) **Aniołowie** zapewnili zasmuconych uczniów, że Jezus przyjdzie powtórnie (Dz. 1,10-11).

B. BŁOGOSŁAWIEŃSTWO POWTÓRNEGO PRZYJŚCIA CHRYSZTUSA

1. Paweł nazywał tę obietnicę „błogosławioną nadzieją” (Tyt. 2,13).
 - a) Jest to błogosławiona nadzieja świętych, którzy zasnęli snem śmierci (Jan 5,28-29; I Kor. 15,22-23).
 - b) W Jan 14,1-3 Pan zapewnia nas, że przyjdzie, aby Jego dzieci były już na wieki z Nim.
2. Wydarzenia związane z powtórny przyjsciem Jezusa Chrystusa:
 - a) Nastąpi pierwsze zmartwychwstanie, w którym udział będą mieli ci, którzy zasnęli w Chrystusie (Dan. 12,2; I Tes. 4,13-17; Jan 5,28-29).
 - b) Wtedy Pan obdarzy świętych nieśmiertelnością (I Kor. 15,13-18.50-58).
 - c) Zbawieni członkowie rodzin znowu się spotkają (Jer. 31,15-17; I Tes. 4,13-14). Będzie to cudowny dzień (Ps. 126,2).

3. Losy świata:
 - a) Oddzielenie pszenicy od kłólu (Mat. 13,40-43; 25,12.31-41).
 - b) Nie będzie to, jak sądzą niektórzy, czas nawrócenia występnych (por. Łuk. 13,25 z Hebr. 9,27-28; Mat. 25,31-33; Obj. 6,14).
 - c) Będzie to prawdziwy szok dla tych, którzy zrozumieją, że opierali swoją nadzieję na fałszywym poczuciu bezpieczeństwa i na zwiedzeniu.

C. POSTAWY LUDZI WOBEC POWTÓRNEGO PRZYJŚCIA CHRYSYUSA

1. Święci:
 - a) Wołają oni: „Przyjdź, Panie Jezu” (Obj. 22,20).
 - b) Będą wołać: „Oto Bóg nasz ten jest; oczekiwaliśmy go, i wybawił nas” (Iz. 25,9 BG).
 - c) Oczekują na Jego przyście (Hebr. 9,28; Filip. 3,20).
 - d) Czynią przygotowania na spotkanie ze Zbawicielem (por. I Jana 3,1-3 z Obj. 19,7-8; Mat. 22,1-12; 24,44).
2. Świat:
 - a) Ludzie będą pochłonięci doczesnością, w tym także grzesznymi przyjemnościami (Mat. 24,37-39; Łuk. 17,26-31).
 - b) Wielu pozornych chrześcijan będzie obojętnych na powtórne przyście Chrystusa (Mat. 24,48-51; Łuk. 14,16-33).
 - c) Niektórzy będą szydzić z obietnicy Jego powtórne-go przyścia (II Piotra 3,1-3).
 - d) Ci wszyscy ludzie będą zaskoczeni przyściem Pana, ponieważ przyjdzie On w czasie, którego się nie spodziewają (por. I Tes. 5,1-6 z II Tes. 1,7-9).
 - e) Będą się starali ukryć za skałami i w rozpadlinach ziemi (Obj. 6,13-17).
3. „Dlatego i wy bądźcie gotowi” (Mat. 24,44).
 - a) To jest polecenie Pana, więc dobrze będzie, jeśli je spełnimy.
 - b) Wiele brakuje nam do pełnej gotowości na spotkanie się z Synem Człowieczym w dniu Jego przyścia (Obj. 3,14-17).
 - c) Wiemy dość dużo na temat przyścia Pana, więc powinniśmy zdawać sobie sprawę z tego, iż również od nas zależy, czy będziemy gotowi, gdy On przyjdzie.
 - d) Oby Bóg miłosierdzia i łaski dał nam odwagę do codziennego przygotowywania się na to błogosławione wydarzenie.

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Marzec
2002 •
Pierwsza
sobota

Temat nabożeństwa *Ewangelizacja*

Jezus posłużył się przykładem światła, by przedstawić, kim są chrześcijanie dla ludzi, wśród których żyją. Światło jest jasne, ciepłe i miłe.

Myśl dnia

„Jedynie w świetle płynącym z krzyża Golgoty możemy ocenić prawdziwą wartość, jaką Bóg widzi w każdym człowieku. Mówi on: »Męża droższym uczynię nad szczere złoto, a człowieka nad złoto z Ofir« (Iz. 13,12 BG). Człowiek został wywyższony dzięki temu, czego dokonał Jezus. Jakże niewielu ludzi rozumie właściwe znaczenie spraw Bożych. Wielu zastępuje zrozumienie planu zbawienia religią tradycji i ceremonii. Natomiast prawda Chrystusowa nawraca ludzi i oddziela ich od świata, ale nie zabiera ich ze świata, ponieważ Bóg powiedział: »Wy jesteście światłością świata«. Naszym zadaniem jest odzwierciedlać Boże światło w naszych dobrych czynach, aby stało się ono widoczne dla tych, którzy nie znają Boga. Bóg dał nam krzyż do niesienia, ale pod żadnym pozorem nie powinniśmy sami przyczyniać sobie prób i krzyży. Jezus mówi: »Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uccie się ode mnie, że jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest miłe, a brzemię moje lekkie« (Mat. 11,28-30)” (*Signs of the Times*, 4 VIII 1890).

Wstęp do zbierania darów

Martwimy się inflacją, wzrastającymi kosztami utrzymania, postępującym zubożeniem społeczeństwa. Niektórzy z nas są zmuszeni pogodzić się z obniżeniem poziomu życia.

Jednak ilu z nas tak naprawdę to dotyczy? Jak wiele posiadamy? Jaką część naszych dochodów pochłaniają rachunki i koszty utrzymania rodziny? Krótka wyprawa w ubogie dzielnice miasta albo na wieś borykającą się z niedostatkiem pomoże nam zrozumieć, jak wiele posiadamy.

Okazuje się, że nie mamy tak mało, jak się nam czasem wydaje! Z pewnością posiadamy też talenty dane nam przez Boga. Czy gorliwie i ofiarnie uczestniczymy w służbie Bożej i czy wspieramy misję ewangelizacyjną?

Tekst biblijny i pieśni

Mat. 5,14-16

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci *Nie lekceważ drobnych spraw*

Pomoce: Hufnal — gwóźdź służący do przybijania podkowy koniom.

Nauka: Dbać o drobne, pozornie mało znaczące sprawy w życiu.

Plan: 1. Wierszyk.

2. Kłamstwo i oszustwo mają skromne początki.

3. Im wcześniej z nimi zerwiesz, tym lepiej.

4. W ogóle nie zaczynaj kłamać ani oszukiwać.

Kiedy byłam małą dziewczynką, mama codziennie mi czytała różne opowiadania. Miałam wiele ulubionych opowiadań i wierszy, których nauczyłam się na pamięć. Dzisiaj chciałabym się z wami podzielić jednym z takich wierszy. (Trzymaj w uniesionej ręce gwóźdź do podkowy).

*Z braku gwoździa zginęła podkowa,
Z braku podkowy zginął koń,
Z braku konia zginął jeździec,
Z braku jeźdźca armia poniosła klęskę w bitwie,
A to wszystko z braku gwoździa w podkowie.*

Jak widzicie, wszystko jest ważne. Gdyby nie zginął gwóźdź z podkowy albo gdyby uzupełniono brakujący gwóźdź, te wszystkie nieszczęścia nie wydarzyłyby się. W praktycznym życiu drobniutki czasami urastają do wielkich rzeczy, a małe zaniedbania powodują wielkie problemy. Żadne małe kłamstwo nie pozostaje takie samo, ale rozrasta się i staje się coraz większe. Podobnie jest z oszustwem, gdyż oszustwo jest jak choroba. Rozszerza się. Trzeba jak najszybciej położyć mu kres, a jeszcze lepiej w ogóle go nie zaczynać. Jednak pamiętajcie o hufnalu, bitwa została przegrana, ponieważ go brakowało. Drobne sprawy mają wielkie znaczenie.

Plan kazania *Chrześcijaństwo światłością świata*

- A. „WY JESTEŚCIE ŚWIATŁOŚCIĄ ŚWIATA” (Mat. 5,14).
1. Światło jest niezbędne w świecie spowitym ciemnością (Iz. 60,1-2).
 2. Ludzie chodzący w ciemnościach będą się potykać (Iz. 59,10; Jan 11,9-10).
- B. ŻYCIE CHRZEŚCIJANINA JEST JAK WĘDRÓWKA SŁOŃCA PO NIEBIE
1. Słońce działa po cichu.
 2. W większości przypadków Boże działanie także jest ciche.
 - a) Eliasz doświadczył tej prawdy osobiście (I Król. 19,11-13).
 - b) Cichość i spokój są próbą zamieszkania Ducha Świętego w naszych sercach (Iz. 30,15; 32,15-16).
 - c) „Pan za was walczyć będzie, wy zaś milczcie!” (II Mojż. 14,14). „Pan będzie walczył za was, a wy będziecie spokojni” (BT).
 - d) „Uspokójcie się, a wieście, żem Ja Bóg” (Ps. 46,11 BG).
 3. Słońce działa regularnie, więc można na nim polegać.
 - a) Pomyśl, co stałoby się z życiem na ziemi, gdyby słońce nie działało w taki sposób.
 4. Prawdziwy chrześcijanin także kieruje się zasadami (Hebr. 10,23).
 - a) Henoch był takim człowiekiem (I Mojż. 5,22-24).
 - b) Daniel także był wierny Bogu (Dan. 6,11).
 - c) Job mimo rozpacz i cierpienia pozostawał w zależności od Boga.
 5. Słońce każdego dnia wschodzi i zachodzi.
 - a) Nic nie może sprawić, by słońce przestało świecić.
 - b) Zrównoważony chrześcijanin jest kimś, na kim można polegać. „Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam?” (Rzym. 8,31-39).
 - c) Abraham jest dobrym przykładem stabilności i wiarygodności. Bóg powiedział o nim: „Wybrałem go bowiem, aby nakazał synom swoim i domowi swemu po sobie strzec drogi Pana, aby zachowywali sprawiedliwość i prawo, tak iżby Pan mógł wypełnić względem Abrahama to, co o nim powiedział” (I Mojż. 18,19).

6. Słońce niesie Boże błogosławieństwo tym, których oświeca.
 - a) Daje światło.
 - b) Daje ciepło.
 - c) Pobudza do życia.
7. Prawdziwy chrześcijanin także jest płonącym i jaśniejącym światłem.
 - a) Jan Chrzciciel był naprawdę płonącym i jaśniejącym światłem (Jan 5,35).
 - b) Filipianie byli płonącym i jaśniejącym światłem w wypaczonym i występny świecie (Filip. 2,15).
 - c) Ścieżka chrześcijanina jest jak świetlista droga, która jaśnieje coraz bardziej aż do doskonałości (Przyp. 4,18).

C. BŁOGOSŁAWIEŃSTWO CHRZEŚCIJANINA WIERZĄCEGO W PRAWDĘ

1. Chrześcijanie są Bożymi posłańcami niosącymi światło i nadzieję ludziom pogrążonym w ciemnościach.
 - a) Paweł i Syłas znaleźli się w domu naczelnika więzienia. Nigdy Paweł i Syłas nie dokonali tak dramatycznej zmiany w życiu człowieka jak wtedy, gdy powstrzymali go przed popełnieniem samobójstwa i przynieśli zbawienie jemu i jego domownikom (Dz. 16,30-36).
 - b) Podobną misję spełnił Piotr w domu Korneliusza (Dz. 10,1-48).
 - c) Tabita także jest przykładem prawdziwej chrześcijanki, która pozwalała, by jej światłość skutecznie świeciła w świecie (Dz. 9,36-42).
2. Chrześcijanie mają być światłością, aby:
 - a) Ludzie wielbili Boga widząc ich dobre uczynki (Mat. 5,14-16).
 - b) Ci, którzy pozwalają, by ich światłość świeciła, wykazują zalety prawdziwego chrześcijaństwa (I Piotra 2,9-11).
 - c) Nie ma skuteczniejszego sposobu, by nawracać ludzi do Chrystusa, niż okazywanie im Jego miłości w naszym życiu.
 - d) Jak stwierdza Paweł, chrześcijanie są wonią życia ku życiu (II Kor. 2,15.16).
 - e) Wszystko to przyczynia się do rozwoju misji Kościoła Bożego w świecie, w którym mamy świecić w mocy Bożej aż do końca czasów.

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Marzec
2002 •
Druga
sobota

Temat nabożeństwa *Nasze oddanie dla służby*

Wszyscy chrześcijanie są powołani do tego, żeby być sługami Bożymi i opowiadać ludziom dobrą nowinę o zbawieniu, wskazywać na Jezusa i być przykładem Bożego działania w życiu ludzi.

Myśl dnia

„Nasze własne ja musi się ukryć w Chrystusie. W niebie nie będzie żadnego JA pisanego wielkimi literami oprócz wielkiego JA JESTEM. Musimy się nauczyć wywyższać Chrystusa przed ludźmi, radując się tym, że On ma wzrastać, a my mamy stawać się mniejszymi. Pragnę wywyżżyć Jego imię przed tobą, bo chcę, byś był do Niego podobny i byś Go miłował. Jezus mówi: »Wy jesteście solą ziemi; jeśli tedy sól zwietrzeje, czymże ją nasolą? Na nic więcej już się nie przyda, tylko aby była precz wyrzucona i przez ludzi podeptana« (Mat. 5,13). Zbawienna sól, smak chrześcijan, to miłość Jezusa w sercu i sprawiedliwość przenikająca duszę. Jeśli wyznawca Chrystusa chce zachować zbawczą skuteczność swej wiary, musi zawsze mieć przed oczyma sprawiedliwość Chrystusa, a wówczas chwała Boża będzie jego nagrodą. W jego życiu i charakterze objawiać się będzie moc Boża” (*Signs of the Times*, 22 II 1892).

Wstęp do zbierania darów

Cudowne, w jaki sposób Bóg działa, by rośliny wzrastały w ogrodzie. W ten sposób działa w całym świecie. Przy stosunkowo niewielkim wkładzie naszej pracy otrzymujemy zdumiewające rezultaty. Bóg pragnie, byśmy podobne rezultaty osiągnęli w naszym osobistym życiu. Idąc za Nim i dzieląc się z innymi tym, co posiadamy, możemy być pewni, że Bóg będzie nam błogosławił.

Jako adwentyści dnia siódmego jesteśmy obdarzeni niewiarygodnym bogactwem. Z radością, jako ludzie dojrzaali duchowo, wspierajmy więc dzieło głoszenia prawdy.

Tekst biblijny i pieśni

Jan 3,30-31

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci *Bóg oczyszcza nasze serca*

Pomoce: Zanieczyszczona, pokryta nalotem srebrna łyżeczka, płyn do czyszczenia sztućców.

Nauka: Kiedy prosimy o przebaczenie naszych grzechów, Bóg przebacza, usuwa to, co nieczyste, abyśmy znowu mogli być czysti i chodzili w światłości.

- Plan:**
1. Łyżka jest zanieczyszczona.
 2. Kiedy grzeszymy, nasze serca stają się brudne.
 3. Łyżkę można wyczyścić za pomocą płynu do czyszczenia sztućców.
 4. Moc Boża może nas oczyścić. Dzięki Bożemu przebaczeniu stajemy się czysti.

To jest stara łyżka, która wygląda na brudną. Nie chcielibyście pewnie jeść taką łyżką. Jednak jeśli zanurzę ją w tym płynie, stanie się czysta i błyszcząca. Widzicie, wygląda teraz jak nowa!

Teraz wytrę ją i będziecie mogli przyjrzeć się jej z bliska. Zobaczcie, jaka ładna jest teraz. Znowu nadaje się do użytku.

Boża moc jest większa niż siła czyszczącego płynu, gdyż odnawia nas pomimo wszelkiego zła, jakie popełniliśmy. Zawsze gdy postępujemy niewłaściwie, stajemy się brudni — brud jest nie na naszej skórze, ale na umyśle i sercu. Jednak gdy Bóg nam przebacza, usuwa z nas wszelki brud i znów stajemy się czysti.

Plan kazania *Mój Pan i ja*

- A. ANI UCZNIOWIE JANA CHRZCICIELA, ANI PRZYWÓDCY ŻYDOWSCY NIE ROZUMIELI W PEŁNI JEGO MISJI
1. Żydzi zapytali go: „Kim jesteś? Musimy dać odpowiedź tym, którzy nas posłali. Cóż powiadasz sam o sobie?”
 2. Jego odpowiedź była krótka i rzeczowa:
 - a) „Ja jestem głosem wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pana” (Jan 1,21-23).
 - b) Swoim uczniom powiedział: „Ja nie jestem Chrystusem, lecz zostałem posłany przed nim. (...) On musi wzrastać, ja zaś stawać się mniejszym” (Jan 3,28-30).
- B. „ON MUSI WZRASTAĆ, JA ZAŚ STAWAĆ SIĘ MNIEJSZYM”
1. Znaczenie tego stwierdzenia:
 - a) Jego wpływ musi się szerzyć coraz bardziej.
 - b) „Jezusowi zaś przybywało mądrości i wzrostu oraz łaski u Boga i u ludzi” (Łuk. 2,52).
 - c) „I rozchodziła się wieść o nim po wszystkich miejscowościach okolicznej krainy” (Łuk. 4,37).

2. Mesjańska służba musi się rozwijać:
 - a) Mat. 4,23-25.
 - b) Mat. 15,21-28.
3. Wzrastać liczba Jego naśladowców:
 - a) Jan 3,30.
 - b) Mat. 28,18-20.
4. Ja muszę stawać się mniejszym:
 - a) Kiedy słońce wschodzi, księżyc staje się niewidoczny.
 - b) Światło świecy czy lampy jest prawie niewidoczne przy świetle słońca.
 - c) Podobnie jest ze światłością ludzi w obecności Tęgo, który powiedział: „Ja jestem światłością świata” (Jan 8,12).
 - d) On jest prawdziwie światłością, która świeci w nas, gdyż jesteśmy tylko zwierciadłami odbijającymi Jego chwałę (Łuk. 8,16; 11,33).
5. Powód stawania się mniejszymi jest oczywisty:
 - a) Księżyc świeci jedynie odbitym światłem słońca.
 - b) Światło, jakie mają chrześcijanie, pochodzi jedynie od Słońca Sprawiedliwości (Jan 1,4-5.14.16).
 - c) Świecimy, kiedy Chrystus, światłość świata, świeci w nas (Mat. 5,14-16).
 - d) Jesteśmy jedynie zwierciadłami odbijającymi chwałę Syna Bożego mieszkającego w nas, gdy Mu ufamy.

C. MÓJ PAN I JA

1. Musimy wzrastać:
 - a) Piękno Jego charakteru ma być coraz bardziej widoczne w nas (I Piotra 2,9).
 - b) Przez moc Ducha Świętego Chrystus ma się objawiać w moim życiu (Gal. 2,20).
 - c) On ma mnie sobie podporządkować i zwalczyć wszelkie grzeszne skłonności we mnie (Kol. 3,17).
2. Jednak musimy także stawać się mniejszymi:
 - a) „Stary człowiek” musi umrzeć (Rzym. 6,6; Gal. 5,24).
 - b) Muszę odrzucić wszelkie egoistyczne, grzeszne pragnienia, aby dzieło łaski dokonało się we mnie (Mat. 16,24).
3. Mój Pan i ja:
 - a) Jakże szczęśliwy jestem będąc związanym z Panem chwały, nadzieją świata, miłującym i bliskim Zbawicielem!

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Marzec
2002 •
Trzecia
sobota

Temat nabożeństwa *Baranek Boży, część I*

Nasza nadzieja jest w Baranku Bożym, Jezusie Chrystusie. Patrząc na Niego zostajemy przemienieni na Jego podobieństwo.

Myśl dnia

„Szatan jest gotów uczynić wszystko, by ludzie nie widzieli miłości Bożej, która sprawiła, że Bóg oddał swego jednorodzonego Syna dla ratowania upadłej ludzkości, bowiem to dobroć Boża prowadzi ludzi do opamiętania. Jak możemy skutecznie głosić światu wielką, bezcenną miłość Bożą? Aby w pełni ukazać jej wymiary, musimy wołać: »Patrzcie, jaką miłość okazał nam Ojciec, że zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i nimi jesteśmy. Dlatego świat nas nie zna, że jego nie poznał« (I Jana 3,1). Przedstawiając Jezusa jako reprezentanta Ojca powinniśmy rozpraszać mrok, jakim szatan usiłuje spowić naszą ścieżkę, abyśmy nie widzieli miłosierdzia Bożego i niewysłowionej miłości objawionej na Golgocie. Ukrzyżowany Chrystus jest wiecznym zapewnieniem niczym nieograniczonej miłości i bezgranicznego miłosierdzia niebiańskiego Ojca” (*Selected Messages*, t. I, s. 156).

Wstęp do zbierania darów

Ofiary i dary Hebrajczyków służyły ważnym celom: dzięki nim utrzymywali się Lewici, zbudowano świątynię i skrzynię przymierza. Jednak składając dary uważali tę czynność za coś więcej niż jedynie sposób wychodzenia naprzeciw potrzebom i dawali z wyjątkową szczodrością i radością. Dawali dla chwały Bożej.

Nasze dary także pomagają budować domy modlitwy i szerzyć misję ewangelii w świecie. Mogą się nam wydawać czymś zwyczajnym, ale ich zwyczajność zmienia się, gdy patrzymy na Tego, który jest źródłem wszelkiej ofiarności. Składajmy więc z radością nasze dziesięciny i dary dla chwały Bożej.

Tekst biblijny i pieśni

Jan 1,29

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci *Tragedia i skarb*

Pomoce: Garść popiołu lub piachu i mała złota moneta lub inny złoty przedmiot.

Nauka: Błogosławieństwa czasami przychodzą do nas „w przebraniu”.

- Plan:** 1. Strata, która wyszła na dobre.
2. Czasami strata okazuje się zyskiem.

Pewien chrześcijanin stracił dom i młyn wskutek powodzi. Był załamany i zniechęcony, gdy patrzył na miejsce, gdzie stały budynki. W pewnej chwili ujrzał jakiś błyszczący przedmiot, który stał się widoczny, gdy przepływająca woda zmyła ziemię. Podszedł bliżej i zobaczył, że było to złoto! Mnóstwo złotych monet ukrytych w dużym glinianym dzbanie. Nieszczęście, które, jak sądził, zrobiło z niego biedaka, w rzeczywistości uczyniło go bogatym.

Bóg często posługuje się problemami, jakich doświadczamy, by zabrać nam pewne rzeczy, a w zamian za to dać coś lepszego. Jakże wdzięczni powinniśmy być, że w każdej burzy problemów i trudnych doświadczeń Pan ma jakiś zamiar w stosunku do nas!

Plan kazania *Baranek Boży, część I*

A. OTO BARANEK BOŻY, KTÓRY GŁADZI GRZECH ŚWIATA

1. Słowo „OTO”:
 - a) Kieruje uwagę na wielką, uroczystą prawdę (Łuk. 24,39; Jan 1,47).
 - b) Kieruje uwagę na wielkie wydarzenie (Mat. 21,5; Obj. 22,7).
 - c) Wskazuje wielką ofiarę (Jan 3,16; I Jana 3,1-3).
 - d) Skupia się na wyjątkowym człowieczeństwie Syna Człowieczego (Jan 19,5).
2. Słowo „OTO” kieruje uwagę na:
 - a) Wielką chwilę prawdy dla wszystkich: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata”.
 - b) Prawdziwy sens służby ofiarniczej, która była jedynie zapowiedzią nieskończonej wielkiej ofiary Baranka Bożego.

B. OTO BARANEK BOŻY

1. To wyrażenie występuje w Biblii wiele razy:
 - a) Podkreśla ofiarną postawę Syna Człowieczego okazaną w pełni w Jego wielkiej ofierze, w wydaniu samego siebie na mękę i śmierć krzyżową dla ratowania ludzkości.

- b) Baranek cierpi w milczeniu. „Nie otworzył ust swoich”. Tak cierpiał Syn Boży w zupełnym poddaniu się woli Ojca.
 - c) Baranek był składany w ofierze przez Izraelitów dla upamiętnienia ich wyzwolenia z niewoli egipskiej (II Mojż. 12,4-5).
 - d) Chrystus, nasz Baranek paschalny, umarł za nas, by wyzwolić nas z niewoli grzechu (I Kor. 5,7).
2. Baranek składany w ofierze przez Izraelitów:
- a) Miał być bez skazy (II Mojż. 12,5; Mal. 1,8).
 - b) Wskazywał na niewinnego Baranka Bożego (I Piotra 2,22).
 - c) Nie było w Nim grzechu (I Jana 3,5).
 - d) Odzwierciedlał On podobieństwo i charakter swego Ojca (Jan 14,9; Hebr. 1,3).
3. Baranek Boży:
- a) Do tej pory wszystkie baranki były ofiarowywane przez ludzi.
 - b) Jednak ten Baranek jest darem Bożym (Jan 3,16).
 - c) Bóg spełnił słowa Abrahama wypowiedziane do jego syna Izaaka: „Bóg sam upatrz sobie, synu mój, baranka ofiarnego” (I Mojż. 22,8 BWP).
4. Baranek Boży:
- a) Został wybrany przez Boga i przez Niego podarowany ludzkości.
 - b) Syn Boży powiedział: „Nie żądasz całopalenia i ofiary zagrzeznej. Wtedy rzekłem: Oto przychodzę; W zwoju księgi napisano o mnie” (Ps. 40,7-8).
 - c) Baranek Boży jest jedynym, który mógł dokonać zadośćuczynienia za grzech (Hebr. 9,22-23).
 - d) Chrystus jest nie tylko największym darem Boga dla naszego zbawienia, ale jest także Bogiem, a w Nim Ojciec oddał nam samego siebie (Rzym. 8,31-33; II Kor. 5,18-21).
 - e) Kiedy cierpimy, powinniśmy przyjąć postawę podobną do tej, jaką przyjął Baranek Boży.
- C. OTO BARANEK BOŻY, KTÓRY GŁADZI GRZECH ŚWIATA
1. Taka jest „wysokość i głębokość” znaczenia tego stwierdzenia:
- a) Zgładzenie naszych grzechów. Czy możemy w pełni uzmysłwić sobie chwałę tej ewangelicznej prawdy?
 - b) Czy ofiara poniesiona na Golgocie rzeczywiście zdejmuje z nas ciężar naszych grzechów? (Zob. I Piotra 2,24).

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Marzec
2002 •
Czwarta
sobota

Temat nabożeństwa *Baranek Boży, część II*

Jezus, Baranek Boży, zapłacił najwyższą cenę, by ofiarować nam zbawienie i dać nadzieję zarówno na życie doczesne, jak i na życie wieczne.

Myśl dnia

„Bóg długo czekał na swoich naśladowców, by okazali prawdziwą pokorę, aby mógł ich obdarzyć obfitym błogosławieństwem. Ci, którzy składają Mu w ofierze złamane serce i skruszonego ducha, zostaną ukryci w Skale i ujrzą Baranka Bożego, który gładzi grzech świata. Gdy Jezus, który gładzi grzech świata dokonując zadośćuczynienia wystarczającego dla wszystkich, zostanie dostrzeżony wyraźniej, wówczas z ust wierzących popłynie najwznioślejsza chwała. Im lepiej widzą charakter Chrystusa, tym bardziej pokorni się stają i tym mniej ufności pokładają w samych sobie. (...) Egoizm znika w świadomości własnej niegodności i bezgranicznej chwały Boga” (*That I May Know Him*, s. 122).

Wstęp do zbierania darów

Gdy dzisiaj przynosimy nasze dziesięciny i dary do Pana, módlmy się za ludzi, do których dzięki tym darom dotrze ewangelia. Bóg wie, jak najlepiej wykorzystać te dary. Nasze dary mają także osobiste znaczenie — są wyrazem naszej wdzięczności i miłości do Boga. Jednak równocześnie służą dobru innych ludzi.

Tekst biblijny i pieśni

Jan 1,35-37

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci

To, co dajemy, pozostaje na zawsze nasze

Pomoce: Bardzo stara książka.

Nauka: To, co zatrzymujemy tylko dla siebie, tracimy, a to, co dajemy innym, pozostaje nasze na zawsze.

Plan: 1. Czasami lubimy zatrzymywać różne rzeczy tylko dla siebie.

2. Historia kobiety, która zbyt długo chowała swój skarb.

3. Zazwyczaj, gdy chowamy coś tylko dla siebie, w końcu to tracimy.

Jak wielu z was lubi kolekcjonować jakieś przedmioty? Jakie rzeczy zbieracie? To zdumiewające, jak wiele takich przedmiotów można zgromadzić. Problem pojawia się wtedy, gdy tym, co mamy, nie dzielimy się z innymi ludźmi.

Sadie Sieker pomagała opiekować się dziećmi misjonarzy na Filipinach. Sadie bardzo lubiła książki. Czasami pożyczala książki innym, ale te, które najbardziej lubiła, zatrzymywała tylko dla siebie i trzymała je zamknięte w dużym kufrze w swoim pokoju.

Pewnego dnia Sadie usłyszała cichy odgłos gryzienia. Rozejrzała się po pokoju i w końcu odkryła, że odgłos ten dochodził z kufra. Kiedy podniosła wieko, nie zobaczyła nic prócz kurzu.

Wszystkie te cenne książki, które zachowywała tylko dla siebie, zostały zjedzone przez termity (wyjaśnij dzieciom, co to są termity). Gdyby komuś pożyczyła te książki, nie tylko uratowałyby je od zniszczenia, ale także inni mogliby się nimi cieszyć. Może to brzmieć dziwnie, ale to, co dajemy, pozostaje na zawsze nasze. To, co staramy się zatrzymać tylko dla siebie, tracimy bezpowrotnie.

Jezus powiedział swoim uczniom: „Dawajcie, a będzie wam dane” (Łuk. 6,38).

Plan kazania *Baranek Boży, część II*

A. OTO BARANEK BOŻY, KTÓRY GŁADZI GRZECH ŚWIATA

1. To przesłanie Jana Chrzciciela zostało wypowiedziane, gdy znaczna liczba gorliwych słuchaczy przybyła z miast i wsi, by słuchać niezwykłego kaznodziei:

a) Ludzie ci wielokrotnie widzieli baranki składane w ofierze.

- b) Jednak większość z nich nigdy przedtem nie zdała sobie sprawy z tego, że wszystkie te ofiary ze zwierząt były jedynie zapowiedzią ofiary Mesjasza, prawdziwego Baranka Bożego (Hebr. 9,12-17.22-23; 10,1-6; Kol. 2,16-17).
2. Tak więc Jan miał doskonałą okazję, by skierować uwagę swoich słuchaczy na Jezusa Chrystusa jako Baranka Bożego:
 - a) Zbliżał się czas, gdy symbol (baranek) miał znaleźć wypełnienie w rzeczywistości (Chrystus).
 - b) Zbliżał się czas, kiedy prawdziwy, najważniejszy cel ziemskiej świątyni i jej rytuałów miał się wypełnić z chwilą złożenia ofiary przez Baranka Bożego i rozpoczęcia przez Niego kapłańskiej służby w niebiańskiej świątyni.

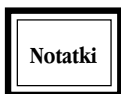
B. ROZWAŻMY TYTUŁ, DZIEŁO I ZNACZENIE OSOBY CHRYSTUSA

1. Tytuł nadany Jezusowi: „Baranek Boży”.
 - a) Nasz Pan posiada cechy charakterystyczne dla baranka.
 - 1) Niewinność (I Piotra 2,22; Iz. 53,9; Hebr. 4,15).
 - 2) Cichość (Mat. 11,29-30; 21,5).
 - 3) Cierpienie w milczeniu (Dz. 8,32; Iz. 53,7).
 - 4) Użyteczność: Żadne inne zwierzę nie jest tak użyteczne dla człowieka jak baranek — jego mięso może być pokarmem, a wełna odzieniem (Jan 6,55).
2. Jako Baranek Jezus był symbolizowany zarówno przez baranka paschalnego, jak i codzienne ofiary:
 - a) Baranek musiał być bez skazy.
 - b) Roczny baranek, odłączony od stada odpowiednio wcześniej, był zabijany tak, iż nie łamano jego kości. Jego krew wybawiła pierworodnych z rąk anioła zniszczenia (II Mojż. 12,11.27; III Mojż. 23,5).

C. DZIEŁO JEZUSA: „GŁADZI GRZECH ŚWIATA”

1. Jak to uczynił?
 - a) Bóg przyjął Jego ofiarę jako karę za grzech poniesioną w imieniu prawdziwych winowajców (II Kor. 5,21; Gal. 3,13).
 - b) „Pan jego dotknął karą za winę nas wszystkich” (Iz. 53,4-6).
 - c) „On grzechy nasze sam na ciele swoim poniósł na drzewo” (I Piotra 2,24).

- d) On wypił do dna kielich, który my powinniśmy wypić (Jan 18,11; Mat. 26,42).
2. Wieczne rezultaty:
- „Głodzi grzech świata”.
 - Jest to przewodni motyw historii biblijnej i proctw biblijnych.
 - Jest to jasna gwiazda zaranna dla ludzkości.
 - Rozwiązuje problem wszystkich — nawet najgorszych — wyznanych grzechów (I Jana 1,9; Przep. 28,13).
3. Jednak ofiara Baranka Bożego ma jeszcze inny skutek:
- Przez swą śmierć spełnił On wymagania złamane-go prawa Bożego. Gdyby prawo Boże można było usunąć, wówczas Chrystus nie musiałby tak ogromnym kosztem zaspokajać wymagań złamane-go prawa (Gal. 3,13; Ps. 40,6-8).
 - Przez swoje posłuszeństwo aż do śmierci Chrystus wywyższył prawo Boże (Iz. 42,19-21; Mat. 5,17-19; Łuk. 16,17; Filip. 2,6-11).
4. Oto Baranek Boży:
- Zastanów się, dlaczego Jezus Chrystus stał się człowiekiem (I Tym. 3,16; Jan 1,14).
 - Przyjrzyj się Jego wspaniałemu życiu pełnemu miłości i poświęcenia (Dz. 10,38; Hebr. 7,26).
 - Jakże wielką cenę zapłacił Bóg za nasze odkupienie!
 - Patrz na naszego Najwyższego Kapłana dokonującego w niebiańskiej świątyni dzieła pojednania, które rozpoczęło się Jego ofiarowaniem się na krzyżu Golgoty (Hebr. 4,14-16; 7,25-26).
 - Oto Baranek Boży — nasza jedyna nadzieja, najlepszy Przyjaciel, największa Miłość naszego życia teraz i na wieki!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Marzec
2002 •
Piąta
sobota

Temat nabożeństwa *Poselstwo Eliasza*

Poselstwo Boże w czasach końca jest poselstwem reformacji. Odnawia zapomniane prawdy, przemienia życie ludzi i przygotowuje ich na powtórne przyjście Chrystusa.

Myśl dnia

„W naszych czasach, tuż przed powtórным przyjściem Chrystusa na niebieskich obłokach, Bóg wzywa ludzi do przygotowywania bliźnich, aby mogli się ostać w wielkim dniu Pana. Dzieło podobne do tego, jakie wykonywał Jan Chrzciciel, ma być dokonane w tych ostatnich dniach. Pan daje poselstwa swemu ludowi przez swoje wybrane narzędzia i chce, by wszyscy baczili na zalecenia i przestrogi, które On zsyła. Poselstwo poprzedzające publiczną służbę Chrystusa brzmiało: Opamiętajcie się celnicy i grzesznicy, opamiętajcie się faryzeusze i saduceusze, »albowiem blisko jest królestwo niebios«. Nasze poselstwo nie jest poselstwem złudnego, ziemskiego pokoju i bezpieczeństwa. Jako ludzie wierzący w rychłe pojawienie się Chrystusa, mamy głosić wyraźne przesłanie: »Przygotujcie się na spotkanie z Bogiem«” (*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. IV, s. 1184).

Wstęp do zbierania darów

W zborze dzielimy się ze sobą nawzajem uśmiechami, łzami, modlitwami i pieśniami chwały naszego Boga. Razem przechodzimy przez próby i kryzysy. Wybieramy tych, którzy kierują życiem naszej wspólnoty. Z naszego grona wysyłamy misjonarzy do innych części świata. Naszym obowiązkiem, wyzwaniem i radością jest troska o rozwój Kościoła i przyczynianie się do poszerzania zasięgu ewangelii w imię dobra bliźnich, a nie dla chwały rad, komitetów czy przywódców.

Jeśli mamy być Kościołem takim, jakim powinniśmy być, możemy to osiągnąć jedynie pod Bożym kierownictwem. Nasze sprawy finansowe są ważne nie tylko w naszym osobistym życiu, ale także w życiu Kościoła. Kiedy dzisiaj będziemy składać nasze dziesięciny i ofiary Panu, pamiętajmy, że przyczyniamy się do budowania Kościoła Jezusa na ziemi.

Tekst biblijny i pieśni

Mal. 3,23-24

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci

Używajmy naszych darów w sposób zgodny z Bożym przeznaczeniem

Pomoce: Narzędzia ręczne, takie jak młotek, śrubokręt, wkręty i gwoździe częściowo wkręcone lub wbite w deskę.

Nauka: Powinniśmy posługiwać się narzędziami zgodnie z ich przeznaczeniem.

- Plan:**
1. W naszym życiu posługujemy się wieloma narzędziami.
 2. Jeśli używamy ich nieprawidłowo, możemy się skaleczyć.
 3. Bóg dał nam dary, które muszą być używane w sposób ustalony przez Niego.

Pokażę wam rzeczy, które mam w tej torbie, a wy z pewnością dobrze będziecie wiedzieli, jak je nazwać. *(Zaczynij wyjmować narzędzia z torby i pozwól dzieciom je zidentyfikować — pilnik, mała piła, młotek, miarka, śrubokręt).*

To jest zaledwie kilka z licznych narzędzi, jakimi się posługujemy. Gdybyście udali się do dużego sklepu z narzędziami, zobaczylibyście różnego rodzaju narzędzia. Na przykład, do różnych prac są różne rodzaje pił, a także wiele różnych rodzajów młotków. Jeśli macie jakąś pracę do wykonania, możecie znaleźć narzędzie, przy pomocy którego wykonacie ją szybko, sprawnie i dokładnie. Dlatego właśnie wyprodukowano tyle różnych narzędzi.

Spójrzcie na tę deskę z częściowo wbitym gwoździem i częściowo wkręconym wkrętem. Przy pomocy dostępnych nam narzędzi dokończymy wbijanie i wkręcanie. Najpierw spróbuję wbić gwoździe. *(Weź śrubokręt i zacznij nim wbijać gwoździe. Udawaj, że uderzyłaś się, próbując to robić). Czy coś jest nie tak? Czy powinienam posłużyć się śrubokrętem do wbijania gwoździa? (Weź młotek i zacznij wbijać wkręt). Znowu źle? (Pozwól dzieciom wyjaśnić, na czym polega błąd).*

Czyżbym niewłaściwie używała tych narzędzi? Nieraz tak bywa. Czasami też posługujemy się darami Bożymi w sposób, który rani nas i innych ludzi. Mogłam przecież skaleczyć się używając śrubokręta zamiast młotka.

Bóg dał nam wiele darów, w tym dzień sobotni, w którym możemy spotykać się, by wielbić Go jako naszego Stwórcę. Jednak czasami traktujemy sabat w sposób niezgodny z Bożym zamierzeniem. Bóg pragnie, byśmy korzystali z tego wspaniałego dnia i innych darów, by służyć Mu i pomagać bliźnim, a nie, by przysparzać smartwień i kłopotów sobie i innym. Jeśli nie będziemy postępować zgodnie z Bożym zamierzeniem względem nas, wówczas nieuchronnie będziemy ranić siebie i bliźnich.

Pamiętajcie, kochani, że sabat jest jednym z Bożych darów dla was. Używajmy tego daru w sposób zgodny z wolą Bożą.

Plan kazania *Poselstwo Eliasza*

A. POSELSTWO ELIASZA

1. Poselstwo odnowy (I Król. 18,19)
2. Skierowane głównie do Izraelitów (Mal. 3,22).
3. *Głoszone w mocy* (I Król. 18,30-38).
4. Dzieło Eliasza symbolizuje:
 - a) Dzieło Jana Chrzciciela (Mat. 11,1-14; 16,14).
 - b) Trójjanielskie poselstwo z Obj. 14,6-12 (Mal. 3,23-24).

B. PRZYJRZYMY SIĘ BLIŻEJ

1. Eliasz.
 - a) Był człowiekiem przeżywającym emocje podobnie jak my (Jak. 5,17).
 - b) Te emocje objawiały się na różne sposoby podczas jego służby (por. II Król. 1,10-12 z I Król. 18,40; 19,4).
2. Był człowiekiem wielkiej mocy.
 - a) Na jego słowo niebios zatrzymały deszcz i rosę przez trzy i pół roku (Jak. 5,17).
 - b) Ogień z niebios strawił nie tylko przygotowaną przez niego ofiarę, ale także kamienie ołtarza i wodę w rowie wokół ołtarza (I Król. 18,37-38).
 - c) Tę moc dostrzegali jego uczniowie i pragnął mieć w niej udział (II Król. 2,9).
3. Tajemnica jego wielkiej mocy.
 - a) Obecność i zamieszkanie Ducha Świętego w Eliażu (Dz. 1,8).
 - b) Duch Święty daje ludziom moc, by mogli czynić wielkie rzeczy dla Boga. Oto przykłady:
 - 1) Józef (I Mojż. 41,38).
 - 2) Daniel (Dan. 5,11).
 - 3) Jezus (Jan 1,33).

4. Duch i moc Eliasza miały się objawić ponownie:
 - a) W służbie Jana Chrzciciela (Mat. 3,1-9).
 - b) W ruchu adwentystycznym (Obj. 18,1; Dz. 2,17).

C. CHARAKTER POSELSTWA ELIASZA

1. *Poselstwo odnowy* (I Król. 18,1-39).
2. Reformacja niosąca uzdrowienie chorym więziom międzyludzkim (Mal. 3,24).
3. Dzieło Eliasza było symboliczną zapowiedzią dzieła Jana Chrzciciela:
 - a) Tak właśnie powiedział Chrystus (Mat. 11,14).
 - b) Dzieło Jana Chrzciciela było dziełem przygotowania ludzi na pierwsze przyjście Syna Bożego (Łuk. 1,17).
4. Szczególne znaczenie ma dla nas dzisiaj fakt, że zakończeniu zwiastowania trójjanielskiego poselstwa towarzyszyć będzie wielka moc (Obj. 18,1-3).
 - a) To dzieło także jest dziełem reformacji — odnowieniem między innymi zachowywania biblijnego sabatu przez lud Boży (Iz. 56,1-7; 58,1-14).
 - b) Przywróci wśród wierzących te prawdy ewangeliczne, których nie odkryli albo nie chcieli zwiastować wcześniejsi reformatorzy.
 - c) Poselstwo adwentystyczne wpłynie też na więzi międzyludzkie nadając im głębię i opierając je na prawdziwej pobożności i umiłowaniu prawdy (II Kor. 6,14-17).
 - d) Bóg odłączy ludzi od świata i jego skażenia (Obj. 18,4; I Jana 2,15-16).
 - e) Lud Boży odłączy się od Babilonu i nie będzie podobny do niego w myślach, słowach i czynach (II Kor. 6,17; Rzym. 13,11-14).
 - f) Boży ideał dla ludu Bożego został wyznaczony przez zwiastowanie prawdy (Jan 8,32-36; Obj. 14,12; 19,7; Ef. 5,26-28).
 - g) Bardzo ważne dla nas jest to, że zakończeniu dzieła zwiastowania ewangelii towarzyszyć będzie wielka moc Boża.

Notatki

.....

.....

.....

.....